

PRAKSISOVERSIGT · PLANKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over sommerhusområder og helårsbeboelse

Planklagenævnets prøvelse af helårsforbuddet, dispensationer og udlæg efter planlovens kapitel 8 og § 5 b

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 5 afgørelser · 2008–2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Praksisoversigten samler retsgrundlaget og praksis for den særlige planlovsregulering af sommerhusområder: forbuddet mod helårsbeboelse (§ 40), pensionisters personlige ret (§ 41), de små øer og Læsø (§ 40 a), bebyggelsesregulering i lokalplaner (§ 15, stk. 2) samt udlæg, omplacering og overførsel af sommerhusområder i kystnærhedszonen (§ 5 b). Klager over kommunernes afgørelser på området afgøres af Planklagenævnet, der efter planloven § 58 som hovedregel alene prøver retlige spørgsmål – kommunens skøn efter §§ 19 og 40, stk. 2, kontrolleres dermed kun for retlige mangler. Hovedmønstrene er en streng håndhævelse af helårsforbuddet, en restriktiv dispensationspraksis og en model, hvor nye sommerhusområder kun kan udlægges via landsplandirektiv. Oversigten suppleres med parallel domstolspraksis fra byret, landsret og Højesteret om helårsbeboelse, bebyggelsesregulering og håndhævelse.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Planklagenævnet kan i sager om sommerhusområder som hovedregel kun prøve retlige spørgsmål, jf. planloven § 58, stk. 1, nr. 3 – kommunens skøn efter §§ 19 og 40, stk. 2, prøves alene for retlige mangler, mens landzoneafgørelser efter § 35 undergives fuld prøvelse.
- 02** Forbuddet mod helårsbeboelse i § 40 håndhæves strengt: en bolig i et sommerhusområde må bortset fra kortvarige ferieophold ikke anvendes til overnatning i perioden 1. november-udgangen af februar.
- 03** Dispensation efter § 40, stk. 2, gives efter fast administrativ praksis kun i ganske særlige tilfælde, er personlig og bortfalder ved ejerskifte, og når boligen ikke længere anvendes til helårsbeboelse.
- 04** Vinterudlejning og almindelige helbredsmæssige eller boligsociale hensyn anerkendes ikke som 'særlige tilfælde' efter § 40, stk. 2.
- 05** En pensionists ret efter § 41 er en personlig ret, der indtræder efter blot 1 års ejertid (nedsat fra 8 år ved moderniseringen i 2017), ikke kræver byggesagsbehandling, og bortfalder ved fraflytning, ejerskifte og kondemnering.

- 06** Nye sommerhusområder må ikke udlægges i kystnærhedszonen og kan kun etableres gennem et landsplandirektiv inden for en samlet ramme på 6.000 grunde efter et 1:1-bytteprincip, jf. § 5 b, stk. 1, nr. 3, og stk. 4.
- 07** Kolonihaver er ikke sommerhusområder; kommunen kan med saglige, erstatningsfri lokalplanbestemmelser efter § 15, stk. 2, modvirke villalignende huse og helårsbeboelse, hvilket domstolene har tiltrådt.
- 08** Klage til Planklagenævnet skal indgives inden 4 uger, og klageberettiget er enhver med retlig interesse samt landsdækkende natur-, miljø- og brugerorganisationer med mindst 100 medlemmer (planloven §§ 59-60).

§ 1 Zonesystemet og sommerhusområdernes særlige retsstilling

Hele landet er efter [planloven § 34](#) opdelt i tre zoner: byzoner, sommerhusområder og landzoner. Et område er kun et **sommerhusområde**, hvis det er udlagt hertil i en bygningsvedtægt eller byplanvedtægt, overført til sommerhusområde ved lokalplan eller har opretholdt zonestatus efter § 33, jf. [§ 34, stk. 3](#).

"Det er ikke tilstrækkeligt, at området er udlagt i kommuneplanen."

Denne sondring er afgørende: de særlige regler i lovens kapitel 8 (§§ 38 a-41) gælder kun for egentlige sommerhusområder, ikke for sommerhuse i landzone, der reguleres af landzonebestemmelserne i §§ 35-36 (se [landzonetilladelse](#)).

For anvendelsen gælder to grundregler:

- Efter [§ 38 a](#) må en ejendom i et sommerhusområde – medmindre andet er fastsat i en lokalplan – ikke benyttes til andet end boligformål, jf. §§ 40 og 41. En anvendelse, der var lovligt påbegyndt senest 12. juni 1999, kan fortsætte, men retten bortfalder efter 3 års manglende udnyttelse, jf. [§ 56, stk. 4](#).
- Efter [§ 39](#) må der ikke uden kommunalbestyrelsens tilladelse opføres eller indrettes mere end én bolig på en selvstændigt matrikuleret ejendom.

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter disse regler kan påklages til Planklagenævnet, der dog efter [§ 58, stk. 1, nr. 3](#) som udgangspunkt kun prøver retlige spørgsmål. Reglerne i kapitel 8 viderefører de tidligere bestemmelser i sommerhusloven, og forarbejderne til den oprindelige planlov (1991) fastslår, at hensigten er "som hidtil at forhindre almindelig helårsbeboelse i sommerhusområder".

LOV

[Planloven § 34, stk. 3](#)

[Planloven § 38a](#)

[Planloven § 39](#)

[Planloven § 56, stk. 4](#)

[Planloven § 58, stk. 1](#)

Forbuddet mod helårsbeboelse (§ 40) og den restriktive dispensationspraksis

§ 2

Kernen i reguleringen er forbuddet i [§ 40, stk. 1](#):

"En bolig i et sommerhusområde må bortset fra kortvarige ferieophold m.v. ikke anvendes til overnatning i perioden fra den 1. november til udgangen af februar, medmindre boligen blev anvendt til helårsbeboelse, da området blev udlagt til sommerhusområde, og retten til helårsbeboelse ikke senere er bortfaldet, jf. § 56, stk. 4."

Forbudsperioden blev liberaliseret ved moderniseringen af planloven (i kraft 15. juni 2017) fra det tidligere vinterhalvår (1. oktober–31. marts) til nu **1. november-udgangen af februar**, så en bolig årligt kan anvendes i op til ca. 43 uger. Samtidig blev der indsat et [§ 40, stk. 3](#), der tillader kontinuerlig udlejning til skiftende brugeres kortvarige ferieophold i op til 9 uger i forbudsperioden.

Forbuddet rammer bredt. Det omfatter efter Vejledning om planloven ikke kun selve beboelsesbygningen:

"Forbudet gælder alle bygninger på en ejendom i et sommerhusområde, og det omfatter også overnatning i en campingvogn, der er opstillet på ejendommen."

Dispensation kan efter [§ 40, stk. 2](#) kun meddeles "i særlige tilfælde", er en personlig dispensation til ejeren og bortfalder ved ejerskifte, og når boligen ikke længere anvendes til helårsbeboelse. Efter [Vejledning om planloven](#) og fast administrativ praksis administreres bestemmelsen "meget restriktivt", og dispensation gives som hovedregel kun til:

- ejere/forpagtere af dagligvarebutikker, hoteller, restauranter mv., når det er nødvendigt af hensyn til virksomhedens drift,
- personer, der ved erhvervelsen fejlagtigt af kommunen har fået oplyst, at boligen lovligt kunne anvendes til helårsbeboelse, og
- tilfælde af alvorlig sygdom og invaliditet, hvor en rimelig tilværelse kun har kunnet opnås i sommerhuset.

Vejledningen fastslår udtrykkeligt, at "særlige tilfælde" **ikke** omfatter vinterudlejning. Kommunen kan desuden ud fra hensynet til områdets rekreative karakter fastsætte en overgrænse for antallet af helårsbeboelser, så der ikke meddeles flere dispensationer, når grænsen er nået. Indtil 2000 var sådanne dispensationsafgørelser endelige og kunne ikke påklages; den særlige klageafskæring (det daværende § 40, stk. 3) blev ophævet, og afgørelserne kan derfor nu påklages til Planklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål.

LOV

[Planloven § 40, stk. 1, 2, 3](#)
[Planloven § 56, stk. 4](#)

§ 3 Pensionisters personlige ret (§ 41) samt de små øer og Læsø (§ 40 a)

Ved siden af dispensationsadgangen har visse pensionister en lovbestemt ret. Efter [§ 41, stk. 1](#) har en pensionist, der ejer en bolig i et sommerhusområde, "en personlig ret til at benytte boligen til helårsbeboelse, når pensionisten har ejet ejendommen i 1 år". Anvendelseskiftet kræver ikke byggesagsbehandling efter byggelovens § 2, stk. 1, litra c, og retten bortfalder kun, hvis boligen kondemneres efter reglerne om boligtilsyn.

Ejertidskravet er gradvist lempet:

Periode	Ejertidskrav	Grundlag
Oprindeligt lovforslag (1990)	10 år	Forarbejderne til planloven
1991–2017	8 år	Planloven af 1991
Fra 15. juni 2017	1 år	Moderniseringen af planloven

Personkredsen i § 41, stk. 2 – folkepensionister, førtidspensionister, efterlønsmodtagere, modtagere af fleksydelse samt personer på 60 år og derover med pension – blev nyaffattet i 2006 i forbindelse med forhøjelsen af efterløns- og folkepensionsalderen, bl.a. for at ligestille fleksydelsesmodtagere med efterlønsmodtagere. Efter § 41, stk. 3-5 kan ægtefælle, samlever eller nært beslægtede bo i boligen sammen med pensionisten og fortsætte efter dødsfald, men retten bortfalder ved fraflytning. Det eneste krav til huset er, at det ikke er kondemnabelt som helårsbolig; egnedhedsvurderingen er overladt til pensionisten selv.

For sommerhusområder på en række små øer kan kommunalbestyrelsen efter § 40 a dispensere fra forbuddet til en ejers udlejning til helårsbeboelse, hvis det kan anses at medvirke til en gunstig udvikling på øen. Ved lov nr. 1714 af 27. december 2018 blev ordningen udvidet til Læsø, idet kommunalbestyrelsen dog "højst kan meddele ti dispensationer årligt", jf. § 40 a, stk. 4. Lovens forarbejder begrundes særreguleringen med hensynet til en gunstig befolknings- og erhvervsudvikling på øen.

LOV

Planloven § 40a

Planloven § 41, stk. 1, 2

§ 4 Bebyggelsesregulering i sommerhusområder – § 15, stk. 2, og dispensationer

Den fysiske bebyggelse i sommerhusområder reguleres gennem lokalplaner. § 15, stk. 2 (lokalplankataloget) giver en udtømmende opregning af de emner, der kan lokalplanlægges for – herunder bebyggelsens omfang og placering (bebyggelsesprocent, bygningshøjde, gulvkote og grundstørrelse). Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra en lokalplan efter § 19, forudsat at dispensationen ikke er i strid med planens principper.

Udviklingen mod større sommerhuse skærper kravene til denne regulering. Efter Vejledning om kommunernes planlægning for store sommerhuse er det gennemsnitlige sommerhus på 78,4 m², mens huse opført siden 2010 i gennemsnit er 103 m²; der findes ca. 218.000 sommerhusbygninger, og ca. 90 % af sommerhusområderne ligger i kystnærhedszonen. Vejledningen fremhæver, at kommunen ved ønsker om matrikulære ændringer eller dispensation fra bebyggelsesprocenten bør vurdere, om større grunde og huse er i overensstemmelse med områdets karakteristika.

Planklagenævnet prøver kommunens afgørelser om bebyggelsesregulering og dispensationer som retlige spørgsmål, jf. § 58, stk. 1, nr. 3. Selve det planlægningsmæssige skøn – fx om der skal dispenseres fra en gulvkote eller en bebyggelsesprocent – kan nævnet derfor kun tilsidesætte, hvis afgørelsen lider af en retlig mangel (manglende hjemmel, usaglige hensyn, utilstrækkelig begrundelse, tilsidesættelse af lighedsgrundsætningen mv.). Nævnets nyere praksis omfatter på dette felt bl.a. afgørelser om dispensation fra lokalplaners bebyggelsesregulering i sommerhusområder – herunder sag 25/07497 og sag 25/02785 (gulvkote og bygningsplacering) samt sag 24/10973 (ophævelse af en bestemmelse om bebyggelsesprocent) – og afslag på udstykning af en sommerhusgrund i sag 25/12425. Den generelle dispensations- og bebyggelsesregulering er nærmere behandlet i byggetilladelse og lokalplaner.

LOV

Planloven § 15, stk. 2

Planloven § 19

Planloven § 58, stk. 1

PRAKSIS

Byretten · Vejle Kommune frifundet i sag om gyldigheden af lokalplaner for kolonihaveområder

15.12.2025

§ 5 Kolonihaver og fritidsbebyggelse afgrænses fra sommerhusområder

Kolonihaver er ikke sommerhusområder. De reguleres af kolonihaveloven og af lokalplaner, men de samme grundlæggende hensyn – at fastholde den rekreative karakter og modvirke villalignende huse og helårsbeboelse – går igen.

Dette blev tiltrådt af Retten i Kolding i [BS-38735/2024-KOL](#). Vejle Kommune havde i 2024 vedtaget ti lokalplaner for kommunens kolonihaveområder med det formål at skabe et tidssvarende administrationsgrundlag og "modvirke en udvikling, hvor kolonihaverne blev bebygget med store, villalignende huse eller anvendt til helårsbeboelse". En forening gjorde gældende, at planerne var ugyldige på grund af mangelfuld høring, sociale konsekvenser og uklare begreber. Retten frifandt kommunen:

- Lokalplanerne var lovligt vedtaget efter [§ 15, stk. 2](#) som en **erstatningsfri regulering** med det saglige formål at bevare områdernes rekreative, grønne karakter, jf. også [§ 11 c](#).
- Høringsproceduren i [§ 24, stk. 3](#) var overholdt via offentlig annoncering og møder; der er ikke krav om individuel underretning af hver enkelt lejer.
- Begrebet "havelod" var ikke uklart, men defineret i [kolonihaveloven § 2](#) og kan reguleres ved lokalplan.
- Søgsmål om den ene lokalplan blev afvist, fordi 6-måneders-fristen i [§ 62, stk. 1](#) var overskredet.

Dommen illustrerer det generelle mønster: myndighederne kan med saglige lokalplanbestemmelser regulere fritidsbebyggelse for at fastholde dens karakter, og en sådan erstatningsfri regulering tilsidesættes ikke, selv om den indskrænker den hidtidige byggeudnyttelse.

LOV

[Kolonihaveloven § 2](#)[Planloven § 15, stk. 2](#)[Planloven § 24, stk. 3](#)[Planloven § 62, stk. 1](#)

PRAKSIS Byretten · Vejle Kommune frifundet i sag om gyldigheden af lokalplaner for kolonihaveområder

15.12.2025

§ 6 Udlæg, omplacering og overførsel af sommerhusområder – § 5 b og landsplandirektiverne

I kystnærhedszonen gælder en streng beskyttelse. Efter [§ 5 b, stk. 1, nr. 3](#) gælder,

"at nye sommerhusområder ikke må udlægges, og at eksisterende sommerhusområder skal fastholdes til ferieformål, jf. dog stk. 4."

Undtagelserne udmøntes alene ministerielt gennem landsplandirektiver. Ved moderniseringen i 2017 blev [§ 5 b](#) nyaffattet (stk. 2-9), så ministeren efter ansøgning fra kommunerne kan fastsætte regler, der fraviger forbuddet:

- **Udlæg og omplacering** af nye sommerhusgrunde inden for en samlet ramme på højst **6.000 nye sommerhusgrunde**, jf. [§ 5 b, stk. 4](#). Det sker efter et **1:1-bytteprincip**, hvor ubebyggede sommerhusgrunde tilbageføres til landzone, og under hensyn til natur- og landskabsinteresser, strandbeskyttelse og offentlighedens adgang til kysten.
- **Overførsel** af eksisterende sommerhusområder til byzone, hvis de almindelige kriterier for byzoneudlæg er opfyldt, jf. [§ 5 b, stk. 6](#).
- Særlige ordninger for **oudviklingsplaner** (stk. 10) og for **genopførelse af turismefaciliteter** ødelagt ved brand, oversvømmelse eller storm (stk. 9).

Planlægningsmuligheden for uudnyttede landsplandirektiv-udlæg bortfalder efter en frist, der ved lov nr. 1714 af 27. december 2018 blev nedsat fra 8 år til 4 år, jf. § 5 b, stk. 8.

Udmøntningen ses i en række landsplandirektiver, fx [Landsplandirektiv 2019 for udlæg og omplacering af sommerhusområder i kystnærhedszonen](#), de tilsvarende direktiver fra 2021 og 2025, samt direktiver om overførsel til byzone i [Fanø, Stevns, Vordingborg og Aarhus](#) og [Vordingborg](#). Den efterfølgende kommunale lokalplanlægning til udmøntning kan påklages til Planklagenævnet – landsplandirektivet fra 2019 betingede således enkelte udlæg af, at "verserende klagesager i Planklagenævnet om kommunalbestyrelsens vedtagelse af planstrategi for udlæg af sommerhusområder" blev afsluttet med, at nævnet opretholdt planstrategien. Selve kystnærhedszonen som national interesse er behandlet i [kystnærhedszone-planlægning](#).

LOV

[Planloven § 5b, stk. 1, 4, 6](#)[Planloven § 34, stk. 3](#)

§ 7 Klagebehandling og prøvelsesintensitet ved Planklagenævnet

Planklagenævnets kompetence afgrænses af § 58. Nævnet kan prøve:

- kommunens **landzoneafgørelser** efter § 35, stk. 1, jf. § 58, stk. 1, nr. 1 – her foretages en **fuld prøvelse**, også af skønnet,
- afgørelser om **ekspropriation** efter § 47, jf. § 58, stk. 1, nr. 2, og
- "andre forhold, der er omfattet af denne lov" – herunder lokalplaner, dispensationer efter §§ 19 og 40, stk. 2, samt anvendelses- og bebyggelsesspørgsmål i sommerhusområder – men **kun for så vidt angår retlige spørgsmål**, jf. § 58, stk. 1, nr. 3.

Det betyder, at nævnet i de fleste sommerhussager udøver **legalitetskontrol**: det prøver, om afgørelsen har hjemmel, hviler på saglige hensyn, er tilstrækkeligt begrundet og i overensstemmelse med lighedsgrundsætningen og forvaltningsrettens regler – men ikke om kommunens skøn er hensigtsmæssigt. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 41 a kan slet ikke påklages, jf. § 58, stk. 2.

Klageadgangen er reguleret i §§ 59-60:

- **Klageberettiget** er efter § 59 ministeren og enhver med retlig interesse i sagens udfald samt landsdækkende foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø eller varetagelse af væsentlige brugerinteresser som hovedformål, og som har vedtægter og repræsenterer mindst 100 medlemmer.
- **Klagefristen** er efter § 60 4 uger, regnet fra afgørelsen er meddelt, eller – hvis afgørelsen er offentligt bekendtgjort – fra bekendtgørelsen. Udløber fristen på en lørdag eller helligdag, forlænges den til den følgende hverdag.

Konstaterer nævnet en retlig mangel, kan afgørelsen ophæves eller hjemvises til fornyet behandling i kommunen.

LOV

[Planloven § 58, stk. 1, 2](#)[Planloven § 59](#)[Planloven § 60, stk. 1](#)

§ 8 Sammenhæng med domstolspraksis og håndhævelse

Nævnets og kommunernes afgørelser kan indbringes for domstolene, og håndhævelsen af sommerhusreglerne sker gennem kommunale påbud efter [planloven § 64](#), der kan følges op af tvangsbøder og straf.

Håndhævelsesmidlerne. I [BS-845/2023-VLR](#) (rettelig SS-245/2021-VLR, Vestre Landsret) stadfæstede landsretten en dom for ulovlig anvendelse i strid med planloven, idet et kommunalt påbud ikke var efterkommet. Retten fastslog, at påbuddene var tilstrækkeligt tydelige, at der ikke var sket fortabelse ved passivitet, og opretholdt tvangsbøder på 500 kr. pr. uge, jf. [retsplejeloven § 997, stk. 3](#). Princippet – påbud, tvangsbøder og ingen fortabelse ved passivitet – gælder tilsvarende for ulovlig helårsbeboelse i sommerhusområder.

Helårsbeboelse som faktisk forhold. Østre Landsret tog i [BS-4572/2024-OLR](#) stilling til, hvornår en bolig anses for anvendt til helårsbeboelse. Selv om sagen angik bopælspligt efter lov om boligforhold, illustrerer den den bevismæssige tilgang, der også er relevant under planloven: retten lagde vægt på CPR-registrering, lejeaftalernes karakter og den faktiske, vedvarende anvendelse (flere beboere registreret i mere end ét år), og fastslog, at en formelt "midlertidig" status ikke ændrer, at boligerne reelt blev anvendt til helårsbeboelse.

Afgrænsning mod sommerhusloven. Den erhvervsmæssige udlejning af fritidsboliger reguleres derimod af sommerhusloven. I [SS-2402/2007-VLR](#) idømte Vestre Landsret bøder for udlejning til camping uden tilladelse efter [sommerhusloven § 1, stk. 1, nr. 3](#), idet "gaver" fra gæsterne reelt udgjorde vederlag. Korttidsudlejning og Airbnb behandles særskilt i [airbnb-korttidsudlejning](#).

Højesterets metode. Højesteret fortolker planlovens begreber i overensstemmelse med fast administrativ praksis. I [Sag 226/2014](#) fastslog Højesteret, at ejendomsbegrebet i [§ 36, stk. 1, nr. 3](#) skal forstås som den matrikulært afgrænsede ejendom "i overensstemmelse med fast administrativ praksis". Det understreger den tilbageholdenhed, domstolene udviser over for myndighedernes og klagenævnets faste fortolkning af planlovens begreber.

LOV	Planloven § 35, stk. 1	Planloven § 64	Sommerhusloven § 1, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Fortolkning af ejendomsbegrebet i Planlovens § 36, stk. 1, nr. 3 vedrørende landbrugsbyggeri		10.11.2015
	Landsretten · Landsretten stadfæster dom om bopælspligt for ejendomme udlejet til flygtninge		14.03.2025
	Landsretten · Dom om overtrædelse af Planloven ved ulovlig oplagring på ejendomme		01.11.2021
	Landsretten · Bøde for ulovlig camping; erhvervsmæssig udlejning uden tilladelse		14.02.2008

§ 9 Sammenfatning af de centrale linjer

Reguleringen af sommerhusområder hviler på et fast og restriktivt fundament, som Planklagenævnet og domstolene har holdt en stram linje i forhold til:

- **Helårsforbuddet er hovedreglen.** En bolig i et sommerhusområde må ikke anvendes til overnatning i perioden 1. november-udgangen af februar bortset fra kortvarige ferieophold og op til 9 ugers feriedrevet udlejning (§ 40). Hidtidige rettigheder bortfalder efter 3 års manglende udnyttelse (§ 56, stk. 4).
- **Dispensation er undtagelsen.** Efter § 40, stk. 2, gives dispensation kun i ganske særlige tilfælde, er personlig og bortfalder ved ejerskifte; vinterudlejning og almindelige helbreds- eller boligsociale hensyn anerkendes ikke.
-

Pensionistreglen er en personlig ret. Efter § 41 indtræder retten efter blot 1 års ejertid (nedsat fra 8 år i 2017), kræver ingen tilladelse og bortfalder ved fraflytning, ejerskifte og kondemnering; på de små øer og Læsø kan kommunen dispensere til helårsudlejning inden for snævre rammer (§ 40 a).

- **Nye områder kræver landsplandirektiv.** Nye sommerhusområder kan ikke udlægges i kystnærhedszonen uden ministerielt landsplandirektiv, og udlæg sker efter et 1:1-bytteprincip inden for en ramme på 6.000 grunde (§ 5 b).
- **Bebyggelse reguleres ved lokalplan, og kolonihaver afgrænses særskilt.** § 15, stk. 2, hjemler erstatningsfri regulering af bebyggelsesprocent, højde, gulvkote og grundstørrelse – også for at modvirke villalignende huse og helårsbeboelse i kolonihaver, jf. [BS-38735/2024-KOL](#).
- **Prøvelsen er legalitetskontrol.** I de fleste sommerhussager prøver Planklagenævnet kun retlige spørgsmål (§ 58, stk. 1, nr. 3); kun landzone- og ekspropriationsafgørelser undergives fuld prøvelse. Klage skal indgives inden 4 uger af enhver med retlig interesse (§§ 59-60).

LOV

[Planloven § 5b, stk. 1](#)
[Planloven § 15, stk. 2](#)
[Planloven § 40, stk. 1](#)
[Planloven § 41, stk. 1](#)
[Planloven § 58, stk. 1](#)

PRAKSIS **Byretten** · Vejle Kommune frifundet i sag om gyldigheden af lokalplaner for kolonihaveområder

15.12.2025

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Planloven § 5b	stk. 1	Planloven § 15	stk. 2
Planloven § 34	stk. 3	Planloven § 38a	
Planloven § 40	stk. 1	Planloven § 40a	
Planloven § 41	stk. 1	Planloven § 58	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

5 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

1

10.11.2015 Fortolkning af ejendomsbegrebet i Planlovens § 36, stk. 1, nr. 3 vedrørende landbrugsbyggeri 226-2014

LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS

3

14.03.2025 Landsretten stadfæster dom om bopælspligt for ejendomme udlejet til flygtninge 9572-11155

01.11.2021 Dom om overtrædelse af Planloven ved ulovlig oplagring på ejendomme 2670-3178

14.02.2008 Bøde for ulovlig camping; erhvervmæssig udlejning uden tilladelse 6111-7322

BYRETTEEN · FØRSTE INSTANS

1

15.12.2025 Vejle Kommune frifundet i sag om gyldigheden af lokalplaner for kolonihaveområder 10395-12233